

РАЗОТКРИВАЊЕ КОВИД КУЛТА: ШЕСТ ОБЛИКА УСЛОВЉАВАЊА ПРИ КОНТРОЛИ УМА

Објављено 22. априла 2021.

Аутор: Си Џеј Хопкинс

Извор: <https://consentfactory.org/>

У октобру 2020. године, написао сам есеј под називом „Ковид култ“ у коме сам описао такозвану „нову нормалност“ као глобални, тоталитарни, идеолошки покрет.

Развој догађаја, у протеклих шест месеци, потврдио је прецизност ове аналогije.

Годину дана након појаве засташујућих и потпуно лажних фотографија људи који падају по улицама, предвиђене стопе смртности од 3,4%, као и остатка званичне пропаганде, и поред непостојања научних доказа о пошасту апокалиптичних размера (уз прегршт оних који доказују супротно), милиони људи настављају да се понашају као да су чланови огромног култа смрти. Шетају се са „медицинским“ маскама у јавности, као работи понављају испразне фразе малтретирајући децу, старе, болесне и захтевају да се сви подвргну опасним, експерименталним „вакцинама“. Све у свему, понашају се неразумно и психотично.

Како смо уопште дошли у овај положај...положај где, као што сам навео у „Ковид култу“, „уместо да култ постоји као острвце у оквиру преовлађујуће културе, он је постао преовлађујућа култура док смо ми који се нисмо прикључили секти постали изолована острва.“

Да би се све ово разумело треба да се схвати на који начин секте управљају умовима својих чланова. Тоталитарни, идеолошки покрети дејствују на мање-више исти начин, али на много већим друштвеним размерама. Постоји мноштво истраживања и знања на ову тему (поменуо сам Роберта Ц. Лифтона у свом есеју), но да бих упростио ствари, решио сам да посматрам „Ковид култ“ користећи „шест облика условљавања при контроли ума“ које је Маргарет Сингер описала у својој књизи „Култови у нашој средини“ издатој 1995. године. (У курзиву су њене речи, а коментари су моји.)

ШЕСТ ОБЛИКА УСЛОВЉАВАЊА ПРИ КОНТРОЛИ УМА

- 1. „Држите особу несвесном ситуације која је окружује и мењајте је корак по корак. Нови могући чланови се уводе, корак по корак, у програм измене понашања без знања циљева и сврхе групе“**

Гледајући уназад, лако је схватити како су људи условљавани, корак по корак, да прихвате идеологију „нове нормалности“. Били су бомбардовани застрашујућом пропагандом, закључавани, приморавани да носе „медицинске“ маске у јавности и да се „тестирају“. Поврх свега, одузета су им грађанска права и још много тога. Свако ко се супротставио програму измене понашања или доводио у питање истинитост и разборитост нове идеологије, био је

окарактерисан као “теоретичар завере“, особа која негира постојање вируса, антиваксер односно непријатељ култа попут „супресивне особе“ у сајентологији.

2. „Контролиши друштвено и физичко окружење особе, а посебно њено располагање временом“

Већ више од годину дана званичници „нове нормалности“ управљају друштвено-физичким окружењем и временом „нових нормалаца“ кроз затварање, ритуале социјалног дистанцирања, забрану рада привредника који се не сматрају неопходним, свеprisутну пропаганду, изолацију старих особа, ограничење путовања, обавезу ношења маски, забране протеста и сада сегрегацију „невакцинисаних“. У основи, друштво се претворило у нешто попут инфективног одељења или огромне болнице из које не може да се побегне. Били сте у прилици да видите срћне „нове нормалце“ док вечерају у ресторанима, уживају на плажама, трче, одлазе у школе, и то све са „медицинским“ маскама и визирима. То што сте видели је патологизација друштва - свакодневног живота - и отелотворење морбидне опсесије смрћу и болешћу.

3. „Систематски створи осећај беспомоћности код особе“

Ко би могао да се осећа беспомоћније од послушног „новог нормалца“ док седи код куће и опсесивно проверава број умрлих, размењује своје слике са маском и свој вакцинални статус на Фејсбуку и то све у ишчекивању да му власти дају дозволу да изађе напоље, посети чланове породице, пољуби вољену особу или да се рукује са колегом. Чињеница да је у „Ковид култу“ традиционални, харизматични вођа замењен менаџеријом медицинских експерата и државних чиновника, не мења стање његових чланова. Потпуно зависни и кукавни, они су спуштени на дечји ниво. Ова бедна беспомоћност се, додуше, не доживљава негативно већ се са поносом слави. То доводи до тога да људи непрестано понављају отрцану фразу „нове нормалности“: „Веруј науци!“ Но, када покушате да их суочите са научним доказима, они падају у стање нервног слома, насилно изговарајући глупости, у покушају да вас ућуткају.

4. “Манипулиши системом награда, казни и доживљаја на такав начин да потиснеш некадашњи друштвени идентитет особе“

Циљ овде је да се, до скора, разумна особа претвори у једну потпуно нову, прихваћену од стране секте. У нашем случају је то послушни „нови нормалац“. Сингер се подробно бави овим питањем, али га везује за мале супкултурне секте, не за велике тоталитарне покрете. Зато ћемо ову ставку да припојимо петом условљавању.

5. „Манипулиши системом награда, казни и доживљаја на такав начин да унапредиш усвајање идеологије, система вредности и прихваћених облика понашања групе. Добро понашање, усвајање веровања и потчињавање се награђују док се преиспитивање, критика и исказивање сумње кажњавају одбацивањем и неодобравањем. Уколико особа

постави „непожељно“ питање, треба јој створити осећај као да са њом нешто суштински није у реду“

Добро. Испричаћу вам једну причу из личног искуства. Претпостављам да сте овако нешто и ви већ искусили. Ради се о „ново-нормалцу“ који ме месецима малтретира. Зовем га Брајан Паркс пошто му то и јесте право име, а ја више немам никаквих задршки да то обелоданим. Брајан је мој некадашњи пријатељ/колега из позоришног света који се потпуно прикључио секти „нове нормалности“ и изузетно је бесан што ја нисам. Толико је огорчен да иде по Интернету називајући ме „теоретичарем завере“ коме је потребна психијатријска помоћ. Све то не би било страшно да ме Брајан не благи и покушава да ми уништи углед на Фејсбук страницама других колега. Пошто Брајан на својој страни има силу државе, медија, итд., може себи да да за право да ме обележава као „антиваксер“, човека који негира постојање Ковид-а и „теоретичара завере“.

Тако то и иде у сектама и тоталитарним друштвима. Није Гестапо тај који, уобичајено, дође по вас већ ваши пријатељи и сарадници. Шта, заправо, Брајан ради? Он користи систем награда и казни како би наметнуо сопствену идеологију знајући добро да су остале колеге из позоришта или његови истомишљеници или окрећу главу или напосто ћуте.

Ова тактика му се обила о главу првенствено зато што ме забеле шта „нови нормалци“ мисле о мени било да раде у позоришту или било где друго. Но, ја сам у прилично привилегованом положају. Радије бих ставио руку у блендер него да дам своје новеле неким корпоративним издавачима на рецензирање, тако да немају баш чиме да ми прете. Такође, немам децу коју треба да издржавам нити институцију којој бих полагао рачуне (за разлику од нпр. Марка Криспина Милера којег прогони „ново-нормална“ управа Универзитета у Њујорку).

Суштина је да се идеолошко условљавање дешава свуда, свакога дана - на послу, међу пријатељима, па чак и у породичним круговима. Притисак да се људи повинују новој идеологији је велики зато што ништа није опасније за секташе и тоталитарне идеолошке покрете од оних који се супротстављају њиховим веровањима, који их суоче са чињеницама и указују на то да њихова „стварност“ није ништа до лажна, параноидна фикција.

Кључна разлика између секти, као супкултурних група, и тоталитарних идеолошких покрета је у њиховој моћи. Појединци који нису чланови секте могу да се одупру њеним тактикама контроле ума, па чак и да утичу на депрограмирање њених чланова. У нашем случају је равнотежа моћи обрнута. Тоталитарни идеолошки покрети имају под својом контролом владе, медије, полицију, културну индустрију, универзитете и покорне масе. Стога они не морају никога да убеђују већ диктирају „стварност“. Једино су секте које су биле потпуно изоловане, попут Храма народа Цима Џонса у Гвајани, имале овакав степен контроле над својим члановима.

Оваквим идеолошким притисцима мора да се пружи снажан отпор невезано за могуће последице како у јавном тако и у приватном животу. У супротном ће „нова нормалност“ засигурно постати наша стварност. Иако је нас тзв. „Корона скептика“ мање него припадника „Ковид култа“, морамо да се понашамо као да то није случај. Треба да се држимо стварности, доказа, праве науке и да се односимо према „новим нормалцима“ као према подивљалим члановима новог тоталитарног покрета. Ако не будемо тако делали, задесиће нас условљавање бр.б...

6. **„Успостави уски когнитивни опсег и ауторитарну структуру у којој не постоје повратне информације и која не може да се промени осим од стране руководиоца. Група је пирамидалне конструкције, одозго надолу. Речи вође су неприкосновене и безгрешне“**

Нисмо још дошли до ове тачке, али смо свакако кренули у правцу глобалног, патолошког тоталитаризма. Стога, молим вас, будите гласни и називајте ствари правим именом. Супротставите се Брајанима у свом окружењу. Иако они мисле да вам помажу да се „дозовете памети“, да „уочите истину“ или да „верујете науци“, то заправо није тако. Они су секташи који очајнички покушавају да вас убеду у њихова параноидна веровања кроз манипулацију, притиске, малтретирање и претње. Не упуштајте се у расправе са њима и не дозволите да вас навуку да прихватите њихове ставове (онога тренутка када вас наведу на њихову воденицу, победили су). Разоткријте их и суочите са њиховим намерама и тактикама. Вероватно већини нећете променити мишљење, али неким чија вера у секту јењава можете да помогнете да увиде шта је урађено њиховим умовима и да се отргну.

КОВИД КУЛТ

Једно од обележја тоталитаризма је масовно покораване званичној, психотичној причи. То није уобичајени званични наратив попут „хладног рата“ или „рата против тероризма“, већ је потпуно измишљен - нема везе са стварношћу и у супротности је са чињеницама.

Типични примери су нацизам и стаљинизам, али је ипак ову појаву лакше посматрати кроз секте и друге поткултурне групе. Мноштво примера ми пада на памет: Менсонова породица, Храм народа Цима Џонса, Сајентолошка црква, Врата раја...Свака од ових секти је имала своју, посебну, лудачку причу: „Хелтер скелтер“, хришћански комунизам, Зину, Галактичка конфедерација...

Гледано из перспективе доминантне културе (или периода нацизма), обмањивачка природа ових наратива је потпуно јасна разумном човеку. Оно што већина не може да схвати је да жртве (било да се ради о појединачним члановима секти или тоталитарним друштвима) ове наративе не доживљавају лудачким. Напротив, њима све делује потпуно нормално зато што њихова целокупна друштвена „стварност“ отелотворује и потврђује наратив, а ко год га преиспитује или му се супротставља представља егзистенцијалну опасност.

Овакви наративи су, без изузетка, параноидни. Ствара се слика да је култ нападнут од стране непријатељских сила, а да чланови могу да буду спашени само кроз безусловно повинување његовој идеологији. Није битно ко се сматра непријатељем – преовлађујућа култура, тетани, контрареволуционари, Јевреји или вирус. Кључ није у самом непријатељу већ у стварању параноичног и хистеричног окружења како би се одржала послушност чланова секте (друштва). Осим што су параноидни, ови наративи су често недоследни, нелогични и потпуно бесмислени. Но, то их не слаби. Напротив, ојачава их тако што тера следбенике да покушају да помире све недоследности, неразумности и бесмислице како би остали у милости култа. Овакво помирење је, наравно, немогуће те доводи до „кратког споја“ у умовима чланова и потпуног одсуства критичког мишљења што је управо и циљ вође секте.

Поврх свега, вође секти често и без очигледног разлога мењају своје приче приморавајући чланове да напрасно одбаце (често и да их прогласе „јересима“) веровања која су претходно проповедали, те да се понашају као да никада у њих и нису веровали. То води у додатни распад њихових умова све до коначног одустајања од рационалног размишљања и папагајског понављања глупости које вођа изговара.

Такође, то наизглед бесмислено лупетање вође и није толико бесмислено као што бисмо могли првобитно да помислимо. Већина нас би помислила да својим лупетањем вођа покушава нешто да саопшти, али да нешто није у реду са његовим мозгом. Међутим, он не саопштава ништа него покушава да дезоријентише и контролише умове слушалаца. Послушајте „реповање“ Чарлија Менсона и то не само шта изговара већ и на који начин. Обратите пажњу како убацује делиће истине у низ слободно удружених бесмислица и користи се понављањем испразних фраза – заустављача мисли. То је Роберт Ц. Лифтон описао на следећи начин:

„Језик тоталитарних средина је посебан због употребе клишеа са прекидањем мисли. Најсложенија и најдалекосежнија питања човечанства се сабијају у кратке, пробране и изричите реченице које се лако памте и понављају. Оне су почетак и крај сваке идеолошке анализе – Реформа мисли и психологија тотализма: студија „испирања мозга“ у Кини, 1961.“

Добро, све нам ово звучи познато зато што вође секти користе исте технике за контролу умова својих чланова као и тоталитарни системи за контролу читавих друштава: контрола миљеа, језик са јаким набојем, света наука, изискивање чистоте и остале уобичајене технике испирања мозга. Уколико се покlope све коцкице ово може да се догоди сваком друштву као што свако може да буде жртва секте.

То се сада дешава нашим друштвима. Званични наратив - тоталитаран, психотичан и ништа мање обмањивачки од нацистичког, Менсоновог или било ког култа – се управо спроводи.

Већина људи и не примећује шта се дешава из простог разлога зато што се дешава њима. Они, дословно, то не препознају. Људски ум је веома отпоран и довитљив када му се пређу границе. То ће вам потврдити свако ко је прошао кроз психозу или узео превише ЛСД-а. Ми не препознајемо тренутак када почињемо да лудимо. Када се стварност потпуно уруши, ум ће створити лажни наратив који се чини подједнако „реалним“ као и уобичајена стварност јер је и обмана боља од ужасног страха од потпуног хаоса.

Управо на то тоталитарни режими и вође секти рачунају и користе за спровођење својих наратива. Прави ритуали иницијације (насупротив оним симболичним) започињу нападом на ум субјекта путем застрашивања, бола, телесног изнуривања, халуциногених дрога или неким другим средством за затирање поимања стварности. Када се то постигне и када ум почне да ствара нове наративе како би се изборио са спознајним хаосом и психичком траумом, веома је лако да му се усади било који конструкт под условом да знате шта радите.

То је разлог зашто толико људи – људи који су способни лако да препознају тоталитаризам у сектама и страним земљама – није у стању да примети тоталитаризам који се управо обликује пред њиховим очима (или боље у њиховим умовима). Неспособни су да виде сулуду природу „Ковид-19“ наратива подједнако као што Немци нису схватили бесмисленост приче о „аријевској раси“. Ови људи нити су незналице нити глупи. Они су успешно иницирани у секту што и јесте заправо тоталитаризам, додуше на нивоу читавог друштва.

Њихова иницијација у „Ковид култ“ отпочела је у јануару када су медицински званичници и медији почели застрашвање предвиђањем на стотине милиона мртвих и приказивањем лажних фотографија мртвих људи на улицама. Психолошко условљавање се наставило месецима. Глобално становништво је било подвргнуто сталној пропаганди, лажној хистерији, сулудим шпекулацијама, контрадикторним наредбама, лажима и неукусним позоришним ефектима – затварања; пољске болнице и мртвачнице; снимци медицинског особља које игра и пева; мртве „Ковид“ бебе; кривотворене статистике; плаћеници; маске...

Сада, након осам месеци, директор програма СЗО за ванредне ситуације је потврдио стопу смртности од 0,14%, слично сезонском грипу.

Ово је стопа преживљавања Центра за контролу болести:

- Године 0 – 1999,997%
- Године 20 – 49 ...99,98%
- Године 50 – 69 ...99,5%
- Године 70+ ...94,6%

„Научни“ аргумент се овде завршава. Све већи број доктора и стручњака из области медицине објашњава да је хистерија око „случајева“ (који сада укључују и потпуно здраве људе) бесмислена пропаганда (пример – одељак на немачком каналу АРД).

А ту је и случај Шведске и других земаља које се нису прикључиле званичном „Ковид-19“ наративу што постојећу хистерију чини смешном.

Consent Factory @consent_factory · Oct 10

When you're desperately trying to pretend that the world is threatened by an apocalyptic virus, and then Sweden ruins it by letting everyone carry on with their lives as normal ...

(Када очајнички покушаваш да докажеш да је свет угрожен апокалиптичним вирусом, а Шведска ти све поквари пуштајући људе да нормално живе...)

Нећу ни покушавати да оповргнем наратив. Сви докази су доступни и то не на сајтовима „теоретичара завере“ . Извори су медицински експерти, званични медији и Центар за „јебену“ контролу болести.

Но, то не значи ништа члановима „Ковид култа“. Чињенице нису важне у тоталитаризму и сектама. Важна је само оданост секти или партији.

Дакле, ми, којима чињенице још увек нешто значе и који смо покушавали да убедимо „Ковид секташе“ да греше по питању вируса, смо у великом проблему ... сада већ осам месеци.

Иако је од суштинског значаја да наставимо да објављујемо чињенице и да их делимо са што више људи – то постаје веома тешко због цензуре алтернативних медија и друштвених мрежа – важно је да прихватимо против чега се боримо. Наша борба није против неспоразума нити

разумна расправа око научних доказа. Боримо се против фанатичног, идеолошког покрета. Глобалног тоталитарног покрета... првог овог типа у људској историји.

То није национални тоталитаризам пошто живимо у глобалној капиталистичкој империји којом не владају државе већ супранационална тела и глобални капиталистички систем. Стога се парадигма култ/култура и изврнула. Уместо да култ постоји као острвце у оквиру преовлађујуће културе, он је постао преовлађујућа култура док смо ми који се нисмо прикључили секти постали изолована острва.

Волео бих да могу да будем оптимистичнији, да понудим неки план делања, али једина историјска паралела која ми пада на памет је како је хришћанство преобратило пагански свет...што нам баш и не иде у прилог. Док седите у кућама за време „другог таласа“ затварања, можда бисте могли да се подсетите те историје.

Си Џеј Хопкинс

13. октобар 2020.

Фотографија: Ројтерс